

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00365 / 22.03.2017 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	LUCA, Sabin Adrian. A Short Prehistory of Transylvania (Romania). Lectures given within the Erasmus Program at Tübingen University, Germany, May 5-7, 2006. In: <i>Acta Terrae Septemcastrensis</i> . XVI/2006, Sabin Adrian LUCA (editor), Universitatea "Lucian Blaga" Sibiu, Facultatea de Istorie și Patrimoniu, Heidelberg-Sibiu 2006. Heidelberg: Arbeitskreis für Siebenbürgische Landeskunde Heidelberg. ISBN 3-929848-53-8; Alba Iulia: Editura Altip. 2006. ISBN 973-7724-89-5.
OA	URSULESCU, Nicolae. <i>Inceputurile istoriei pe teritoriul României</i> . Iași: Casa Editorială "Demiurg". 1998. ISBN 973-98105-6-X.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.13: 02-19	p.25:11 – p.25:31; p.27:01 – p.27:02
p.14: 01-22	p.27:18 - p.27:20; p.28:01 - p.28:08; p.29:01 - p.29:04; p.29:22 - p.29:33; p.30:01 - p.30:02
p.14:23; p.15:01 - p.15:16	p.30:03 - p.30:20, p.30:23 - p.30:25
p.15: 17 - p.15:21; p.16:01 - p.16:18	p.32:01 - p.32:29
p.16:19; p.17: 01 - p.17:23	p.36:01 - p.36:31; p.37:01 - p.37:06
p.17: 23 - p.17:28	p.37:29 - p.37:31; p.42:04 - p.42:07
p.17: 31 - p.17:38	p.42:12 - p.42:22
p.17: 40 - p.17:44; p.18:01 - p.18:14	p.43:06 – p.43:13, p.43:16 - p.43:32.
p.19: 01 – p.19:12	p.46:01 – p.46:18
p.21:03 - p.21:12, p.21:20 - p.21:38; p.22: 01 - p.22:25; p.23: 01 - p.23:08	p.52:20 – p.52:31; p.54:13 – p.54:23; p.55:12 – p.55:33; p.56:01 – p.56:22, p.56:24 - p.56:33; p.57:01 – p.57:03
p.23: 09 - p.23:21; p.24:01 - p.24:24	p.58:01 – p.58:33; p.59:01 – p.59:16
p.24:26 - p.24:44; p.25:01 - p.25:13	p.62:02 - p.62:3, p.62:11 - p.62:24, p.62:27 - p.62:31; p.63:01 - p.63:20, p.63:26 - p.63:28; p.64:01 - p.64:06
p.25:15 – p.25:43;	p.66:19 - p.66:32; p.67:01 – p.67:27
p.26:01 – p.26:30, p.26:34 - p.26:43; p.27:01 - p.27:11; p.28:01 - p.28:09	p.67:28 - p.67:29; p.68:01 – p.68:33; p.69:01 – p.69:19; p.72:03 - p.72:23
p.32:14 - p.32:18; p.33:01 - p.33:08	p.73:20 - p.73:35
p. 29:01 – p.29:16; p.30:01 – p.30:06, p.30:10 - p.30:13; p. 31:01 – p.31:2, p.31:04 - p.31:10; p.32:01 – p.32:05	p.75:01 - p.75:25, p.75:27 – p.75:31; p.76:01 – p.76:14
p.32:09 - p.32:13	p.76:15 - p.76:20
p.35:02 – p.35:14; p.36:01 – p.36:02	p.79:25 - p.79:32; p.80:01 - p.80:10,
p.33:09 – p.33:21; p.34:01 - p.34:22	p.80:16 - p.80:31; p.82:01 - p.82:02, p.82:12 - p.82:27, p.82:31 - p.82:33; p.83:01 - p.83:05

p.37:01 – p.37:28, p.37:30 – p.37:44; p.38:01 – p.38:02	p.86:01 – p.86:22; p.87:08 – p.87:10, p.87:21 – p.87:33; p.87:10 – p.87:30;
p.38:03 – p.38:17, p.38:19 - p.38:28, p.38:37 – p.38:44; p.40:01 – p.40:03	p.99: 27-p.99:33; p.101:01 – p.101:24; p.104:18, p.104:21 – p.104:32;
p.43:01 – p.43:20	p.109:01 – p.109:25;
p.43:21 - p.43:25; p.44:01 - p.44:06; p.44:9 - p.44:21;	p.110:01 – p.110:07, p.110:19 – p.110:20, p.110:28 – p.110:31; p.111:27 – p.111:33; p.113:01 – p.113:11
p.45:01 - p.45:44, p.46:01 - p.46:07; p.46:10 - p.46:27	p.116:01 – p.116:32; p.119:01 – p.119:07; p.120:01 – p.120:31; p.122:01 – p.122:32;
p.46:28 - p.46:43; p.47:01 – p.47:13,	p.132: 19 – p.132:30; p.133:01 – p.133:22, p.133:32 – p.133:33; p.134:01 – p.134:03
p.47:17 - p.47:20; p.48:01 – p.48:09	p.135:01 – p.135:17
p.48:11- p.48:13; p.49:01 - p.49:11; p.50:01 - p.50:11;	p.135:23 – p.135:30; p.137:01 – p.137:33; p.138:01 – p.138:04
p.48:10 – p.48:13; p.49:01 - p.49:11; p.50:01 – p.50:11	p.138:16 – 1.138:31; p.139:01 – p.139:11
p.53:24 – p.53:32, p.53:35 - p.53:42; p.54:01 - p.54:44; p.55:01 - p.55:41;	p.139:14 - p.139:25, 27-28; p.140: 27-33; p. 141:1-33; p.145:14 - p.145:18, p.145:26 – p.145:28; p.146:12 – p.146:24; p.149:01 – p.149:34; p.151:01 – p.151:28;
p.57:01 - p.57:05, p.57:07 - p.57:44, p.58:01 - p.58:43; p.59:01 – p.59:33	p.160:01 - p.160:32; p.161:01 – p.161:09, p.161:19 – p.161:23, p.161:28 – p.161:33; 162:01 – p.162:19, p.162:26 – p.162:33; p.163:01 - p.163:33; p.164:01 - p.164:33; p.165: 1-17
p.59: 34 - p.59:43; p.60:01 – p.60:20; p.61:01 – p.61:09	p.177:30 - p.177:34; p.178:01 – p.178:33, p.181:01- p.181:12
p.61:10 – p.61:18, p.62:01 – p.62:04; p.63:01 – p.63:24	p.181:15 – p.181:31; p.183:01 – p.183:25
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspectate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspectată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspectate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspectată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspectate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspectată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

NICOLAE URSULESCU

ÎNCEPUTURILE ISTORIEI

pe teritoriul României

Indice *Vasile Cotiugă*

IAȘI
CASA EDITORIALĂ "*Demiurg*"
1998

Colecția *Istorie*, 1

CASA EDITORIALĂ "Demiurg"

Consilier editorial Alexandrina Ioniță
6600 - Iași, Aleea Rozelor nr. 34, bl. A 11, sc. B, parter, ap. 2
☎ 40/032/160702

Tehnoredactor: inginer Adina Caminschi
subinginer Mariana Petcu

© CASA EDITORIALĂ "Demiurg"

ISBN: 973-98115-6-X

și estul Africii. Acestea au fost atribuite tipului *Homo habilis*, care ar face trecerea de la hominizi spre tipul uman propriu-zis.

B. Paleoliticul inferior (circa 700.000 – 120.000)

Corespunde în mare, din punct de vedere climatic, cu glaciațiunile Günz, Mindel și Riss și cu stadiile interglaciare corespunzătoare.

Prin cioplirea rudimentară a pietrei s-au obținut două categorii de unelte: toporașe de mână și așchii. După tehnicile întrebuintate, se disting două subetape: una mai veche, cu toporașe de tip *abbevillian*, cioplite bifacial (*chopping tools*) și așchii de tip *clactonian* și alta mai nouă, cu toporașe *acheuleene* și așchii *levalloisiene*. Tehnica mai veche constă din lovirea “bloc contra bloc” (adică “pe nicovală”), obținându-se așchii groase, de formă nedeterminată. Prin tehnica mai nouă se prepara în prealabil suprafața de lovire, obținându-se astfel așchii de o anumită formă. Aceste unelte au aparținut tipului de paleoantrop *Pithecanthropus erectus* răspândit deja în toată Lumea Veche.

Încă din prima fază sunt dovezi de utilizare a focului (o vatră, având în asociere așchii clatoniene, a fost descoperită la Mitoc, pe Prut), iar vetre din a doua fază au fost găsite în două peșteri din Basarabia (Ofatinți, pe Nistru și Duruitoarea Veche, pe Prut), împreună cu unelte caracteristice. Descoperirea focului a accelerat progresul uman, permițând oamenilor să se adapteze cu mai multă ușurință la condițiile aspre ale mediului natural. Dovada cea mai elocventă o găsim în înmulțirea și răspândirea mai uniformă pe teritoriul României a descoperirilor ce aparțin acestei etape (vezi tabelul 1).

C. Paleoliticul mijlociu (circa 120.000 – 35.000)

Coincide cu primul stadiu al glaciațiunii Würm, cu interstadiul Würm I-II (Nandru) și cu începutul celui de al doilea stadiu. Se caracterizează prin îndelungata persistență a culturii *musteriene*, dovedită de straturile foarte groase de depuneri materiale (de ex., la Baia de Fier: 1,40 m; la Ohaba și Nandru, câte 2 m, cu trei și respectiv patru nivele de depuneri, iar la Ripiceni-Izvor: 5 m, cu șase niveluri de locuire).

În cadrul uneltelor se observă o puternică persistență a vechilor tipuri de la sfârșitul paleoliticului inferior (îndeosebi levalloisiene), dar apare și o accentuare a diferențierii funcționale a uneltelor; se produc tipuri noi, precum dălțița, vârful și răzuitoarea (mai ales în forma literei D). Apar, de asemenea, pentru prima oară la noi, unelte de os.

Prin particularitățile așezărilor și ale utilajului litic, s-au deosebit mai multe variante locale ale musterianului din România, determinate îndeosebi de oscilațiile climatice: *musterianul rece* (mai ales cu locuiri în peșteri) și *musterianul cald* (mai ales cu locuiri în aer liber).

Purtătorii acestei culturi erau oamenii de *Neandertal* (tipul de tranziție spre neoantrop), ale căror urme osteologice s-au găsit în peșterile Ohaba-Ponor și Baia de Fier. Față de paleoliticul inferior, acum s-au descoperit mai multe vetre de foc (la Ohaba-Ponor, Ripiceni-Izvor ș.a.), iar numărul așezărilor crește în fiecare zonă a țării. Existența unor locuiri îndelungate în același punct, ca și intensa utilizare a focului sugerează apariția unor comunități cu un grad sporit de stabilitate. Mai mult ca sigur că acum se depășise stadiul cetei primitive și apăruse ideea de înrudire, punându-se deci bazele organizării gentilice.

Această ipoteză se corelează perfect cu cea derivată din observații de ordin anatomic, efectuate asupra omului de Neandertal (modificări ale poziției laringelui), care permit să se presupună că în paleoliticul mijlociu a apărut deja un cod de co-